

מסכת Baba Kama

פרק ו משנה ד

השווים את הבערה ביד חרש, שוטה וקטן, פטור בדין אדם וחיב דין שמים. שלח ביד פקח, המפקח חיב. אחד הביא את העצים חיב. אחד הביא את העצים, המביא את העצים חיב. ואחד הביא את העצים, ואחד הביא את העצים, המביא את העצים חיב. ואחד הביא את העצים, ואחד הביא את העצים, המביא את העצים חיב. בא אחר ולבה, המלבה חיב. לסתה חרומה, כלון פטורין. השווים את הבערה ואכלת עצים, או אבנים, או עפר, חיב, שנאמר (שמות כב) כי יצא אש ומצאה קוץים ונאכל גדייש או הקמה או השדה, שלם ישלים המבעיר את הבערה. עברה גדר שהנאגבוה ארבע אמות, או דרך הרים, או נهر, פטור. המדלין בתוך שלו, עד כמה מעבר הדילקה. רבינו אלעזר בן עזירה אומר, רואין אותו כאלו הוא בא מצע בית כור. רבינו אליעזר אומר, שיש עשרה אמות, דרך רשות הרים. רבינו

עֲקִיבָא אָמֵר, חַמְשִׁים אַפָּה. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר, שְׁלִим יִשְׁלִים
הַמְּבָעֵר אֶת הַבָּעֵר (שמות כב), הַכָּל לְפִי הַדְּלִיקָה:

מקור: ספריא.org | Powered by Sefaria.org